

Index Rerum.

Praelati, qui in electione Monialium, sen-
nant, vel foveant discordiam incidunt in
excommunicationem ipso facto. num. 4.
p. 133.
Qualiter se debeant habere Praelati, cum Mo-
niales nolunt concordare in electione. q. 15.
n. 41. 42. ibid.
Quibus spectat dare suffragium in electione
Abbatissæ seu Priorissæ. q. 16. num. 44. 45.
ibid.
An Monialis possit sibi dare suffragium.
q. 17. n. 46. p. 134.
Quo in loco debeat fieri electio Abbatissæ
seu Priorissæ. q. 19. n. 49. 50. ib.
Qualiter vota in tali electione debeat esse se-
creta. q. 20. n. 51. 52. 53. p. 134. 135.
Quid faciendum, quando una schedula est
viciata. q. 21. n. 54. ib.
Ad canonicam electionem requiritur major
pars. q. 22. n. 55. 56. ib.
Abbatissa perpetua, & non triennis benedi-
cenda. q. 23. n. 57. 58. ib.
Abbatissæ à quo sint benedicendæ, quo die ac
tempore. q. 24. n. 59. 60. 61. 62. p. 136.
Abbatissa non potest publicè benedicere Mo-
niales. q. 25. n. 65. 66. ib.
An Abbatissa, seu Priorissa possit præcipere
aliquid Monialibus sub peccato mortali.
q. 26. n. 67. 68. 69. p. 137.
An stante voto obedientiæ possit Abbatissa
aliquid præcipere in virtute sanctæ obe-
dientiæ. q. 27. n. 72. 73. 75. ib.
An possit præcipere sub excommunicatione.
q. 28. n. 76. 77. 78. p. 138.
An Abbatissa possit dispensare cum suis Mo-
nialibus extra regulam, ac leges Ecclesiasti-
cas. q. 29. n. 81. 82. ib.
An Abbatissa vota suorum Monialium valeat
irritare. q. 40. n. 83. 84. 85. p. 139.
An Abbatissa vota suorum Monialium valeat
commutare, ac dispensare. q. 31. n. 87. 88. 89.
ibid.
Abbatissa tenetur in conscientia cogere Mo-
niales ad observantias Religionis. quæst. 32.
p. 140.
Abbatissa, nec sibi, nec suis Monialibus po-
test eligere confessorem. q. 33. num. 92. 93.
ibid.
Abbatissa sine licentia Superioris potest reci-
pere novitias, non tamen eas ad professio-
nem admittere. q. 34. n. 94. 95. ib.
Abbatissa habet liberam administrationem
Conventus, tamen sine licentia Superioris
non potest facere contractus. q. 35. n. 96. 97.
98. ibid.
Abbatissa potest dare scientiam suis Monia-
libus ad accipiendum, & largiendum de
bonis ad earum usum. q. 36. num. 99. 100.
p. 141.
In quibus casibus Abbatissa possit dare licen-
tiam extraneis ad ingrediendum clausuram,
vel ab illa excedendum. q. 37. n. 102. 103. 104.
105. ibid.
An, & qualiter possit Abbatissa dare bene-
ficia Ecclesiastica Clericis, vel Capellanos
instituire, quæst. 38. num. 106. 107. 108.
p. 142.
An Abbatissa valeat impedire Moniali, uti
licentia data à suo Superiore. q. 39. n. 109.
ibid.

Abdias.

Unus est ex duodecim Prophetis minoribus
teste D. Epiphano, discipulus magni Eliæ,
suum varicinium uno capite comprehendit.
O. 1. R. 3. q. 23. n. 413. p. 63.
Abortus, seu Abortus.
Quid sit abortus, & quàm grande crimen. O. 2.
R. 3. q. 1. n. 2. p. 142.
Proponitur rigorosa Constitutio Sixti V. con-
tra procuratores abortuum. O. 2. R. 3. qu. 2.
n. 3. 4. p. 143.
Proponitur moderatio Gregorij XIV. ad
prædictam Constitutionem. q. 3. num. 67.
ibid.
Quando proles animatur anima rationali. q. 4.
n. 8. 9. 10. ib.
An procurans abortum ante factum anima-
tum, incidat in censuras, & an aliquando
hoc sit licitum. quæst. 5. num. 11. 12. 13.
p. 144.
Probabile, quod ad evitandum periculum
vitæ, & infamiæ est licitum procurare
abortum factum animati. q. 6. n. 15. 16. 17.
ibid.
An procurantes, consulentes, intendentes
abortum factum animati, sint excommu-
nicati, irregulares. quæst. 7. n. 20. 21. 22.
p. 145.
An applicans scemina remediâ ad sterilitatem
incurrat in censuras. q. 8. n. 25. 26. 27. 28.
ibid.
Valdè probabile, quod procurans abortum,
dubitans, an factus sit animatus, non
sit irregularis. q. 9. num. 30. 31. 32. 33.
p. 146.
An aliquando licitum sit consulere abortum,
quid dicendum de eo qui revocat con-
siliium datum. quæst. 10. num. 34. 35. 36.
ibid.
An procurantes abortum effectu non secu-
to, vel qui de eo dubitant sint excommu-
nicati. quæst. 11. num. 39. 40. 41. 42.
pag. 147.
An qui approbant abortum jam factum inci-
dant in pœnas Sixti V. q. 22. n. 45. 46. 47.
ibid.
Excusantur à pœnis procurantes abortum ex
ignorantia, metu, vel ex casuali eventu.
q. 13. n. 49. 50. 51. p. 148.
Circa mulierem infirmam prægnantem, multi
casus resolvuntur. q. 14. num. 52. usque 57.
p. 148. 149.
Habentes jurisdictionem quasi Episcopalem
& Confessarius Regularis, vel etiam alius
Confessarius virtute Jubilæi potest absol-
vere ab hac excommunicatione. quæst. 15.
n. 58. 59. 60. 61. ibid. q. 16. n. 63. 64. 65.
p. 150.
Praelati Regulares, & Episcopi possunt dis-
pensare in irregularitate ex abortu. q. 17.
n. 66. 67. 68. 69. p. 150.
Praelati Regulares possunt habilitare suos
subditos ad officia, qui fuerunt com-
plices in abortu. quæst. 18. num. 73. 74.
p. 151.

Abolutio.

Abolutio sacramentalis semper proferen-
da est verbis. O. 2. R. 4. quæst. 1. num. 1.
p. 151.
In casu extremæ necessitatis Sacerdos mutus
non

Index Rerum.

non potest validè absolvere. q. 2. n. 2. 3. 4.
ibid.
De forma abolutiois à peccatis. q. 3. n. 6. 7. 8.
9. p. 152.
Valdè utile est in forma ponere illa verba,
quidquid bene feceris. quæst. 4. num. 12. 13.
14. 15. ibid.
Utrum possit esse valida abolutio sub condi-
tione de præsentis, præterito, vel futuro. q. 5.
n. 16. 17. 18. 19. p. 153.
Qui in forma abolutiois, ac aliorum Sacra-
mentorum mutat verba, licet retineat legiti-
mum sensum peccat mortaliter. q. 6. n. 21.
ibid.
Eodem verbo absolvere potest Confessarius ab-
solvere penitentem à peccatis, ac censuris.
q. 7. n. 22. p. 154.
An abolutio semper danda sit in ipsa con-
fessione. q. 8. n. 23. 24. ib.
An si quis confiteatur cum simplici Sacer-
dote de venialibus, ac mortalibus bona
fide valida sit abolutio. q. 9. num. 25. 26.
ibid.
An Sacerdos validè, & licitè absolvat ab om-
nibus venialibus, ac mortalibus jam con-
fessis. q. 10. n. 27. 28. 29. p. 155.
An possit absolvi qui est in occasione pecca-
ti, retinens concubinam in domo. quæst. 11.
n. 30. 31. 32. ibid.
An ex aliqua circumstantia possit absolvi con-
cubinaris, non ejecta concubina è domo.
q. 12. n. 33. usque 38. ibid.
An possit absolvi penitens, qui sæpè relabi-
tur in eadem peccata, v.g. perjurium, molli-
tiam, à qua occasione vix potest expelli.
q. 13. n. 39. 40. 41. p. 156.
An possit absolvi adolescentens, qui cum fœ-
minis versatur, laborando, vel conversân-
do ex qua occasione peccat mortaliter.
q. 14. n. 42. 43. 44. ibid.
An valeat Confessarius differre abolutioem
penitenti ob occasionem proximam. q. 15.
n. 45. 46. p. 157.
Confessarius validè potest absolvere compli-
cem sui peccati, cum quo peccavit. q. 16.
n. 49. 50. ibid.
Circa hanc rem vide multa verbo *Bulla
Cœna, Bulla Cœnata, Confessarius.*

Academia.

In triginta Academiis jurant Doctores de-
fendere Immaculatam Conceptionem. O. 4.
q. 18. n. 142. p. 533.

Accusator, seu Accusare.

Quid sit accusatio, & quomodo distinguatur
à denuntiatione, ac querela. O. 2. R. 5. q. 1.
n. 1. 2. 3. 4. p. 158.
Quæ conditiones requirantur ad veram accu-
sationem. O. 2. R. 5. quæst. 2. num. 6. 7. 8. 9.
p. 158. 159.
An procedere via accusationis conveniens
sit in Religiosos. q. 3. num. 11. 12. 13. 14.
ibid.
Quilibet Religiosus potest alterum accusare.
q. 4. n. 14. 15. 16. 17. p. 159. 160.
In accusatione maximè considerandum de-
lictum factum, vel faciendum. q. 5. n. 20. 21.
22. p. 160.

Sylveira Opuscula.

Religiosus potest suum Praelatum accusare, &
Praelatus suum subditum, & an utriusque
sint dandæ expensæ. q. 6. n. 22. usque 27.
ibid.
Religiosi non possunt esse actores, seu ac-
cusatores in judicio forensi sine licentia
sui Praelati. quæst. 7. num. 28. 29. 30.
p. 161.
Proponuntur aliqui casus, in quibus Religio-
si sine licentia sui Praelati possunt agere
in judicio externo. quæst. 8. num. 32. 33. 34.
ibid.
Qualiter, & quomodo agere apud iudices sæ-
culares sit prohibitum Monachis in causa
criminali. quæst. 10. num. 40. 41. 42. 43.
p. 162.
Religiosus accusans coram seculari in cau-
sa criminali cum protestatione non sit irre-
gularis. q. 11. num. 46. 47. 48. p. 163.
Assignantur aliqui casus, in quibus Ecclesia-
stici, absque protestatione, & irregularitate
valent accusare coram iudice seculari
etiam in causa mortis. q. 12. n. 50. 51. 52.
53. p. 164.
An Religiosus ex oblivione omittens protesta-
tionem in causa criminis incurrat in irre-
gularitatem. q. 13. n. 55. ib.
An Regulares incurrant irregularitatem ac-
cusando in causa criminis coram iudice
seculari, cum aliud datur medium
ad evitandum damnum. quæst. 14. n. 56.
57. ibid.
An si totus Conventus constituat Procura-
torem ad accusandum, secuta morte sint
omnes irregulares. q. 15. n. 58. p. 165.
An totus Conventus possit accusari, ac pu-
niri criminaliter. quæst. 16. num. 59. 60.
p. 165.
Religiosi non possunt accusari à laicis, vel à
Religiosis alterius Religionis. q. 17. n. 61.
62. ibid.
An Praelatus possit aliquando non acceptare
accusationem, & acceptatam absolvere, &
etiam impedire accusatorem. q. 18. n. 63. 64.
p. 165. 166.
An accusator possit desistere ab accusatione
incepta. q. 19. n. 65. p. 166.
Nullus tenetur ad accusationem, vel denun-
tiationem faciendam, si cerdè scit Praela-
tum, nullum remedium esse adhibiturum.
q. 20. n. 66. ibid.
Explicantur tria vitia, quæ contingere pos-
sunt in accusatione. quæst. 21. n. 67. 68. 69.
ibid.

Acta Apostolorum.

De nomine, quo hic liber dicendus est. O. 1.
R. 5. q. 8. n. 646. p. 99.
Variis nominibus hic liber dicitur à Sanctis
Patribus. n. 647. p. 100.
In hoc libro agitur de prædicatione Apo-
stolorum juxta præceptum Christi Domini.
n. 648. ibid.
Auctor hujus libri D. Lucas & scripsit Græco
sermone. n. 649. ibid.
Evangelium, & hunc librum scripsit Divus
Lucas Theophilo viro illustrissimo, vel
Episcopo, Antiocheno, ut alij volunt. n. 630.
ibid.

Index Rerum.

D. Lucas scripsit hunc librum anno Christi sexagesimo completo biennio carceris Di-vi Pauli, in quo liber terminatur. n. 651. ibid.
Hic liber est de fide Canonicus. num. 652. ibid.
Hic liber agit de gestis Apostolorum per viginti octo capita. n. 653. ibid.
Utilitas hujus libri magna est, ita ut D. Chry-sost. eum conferat cum Evangelio. n. 654. 655. 656. 657. p. 101.
Adamus.
Adamus formatur ex terra virginea, & imma-culata, ergo à fortiori Sanctissima Virgo. O. 4. q. 10. n. 64. p. 523.
Advocatus.
Religiosi interveniente licentia Prælati pos-sunt esse Advocati, ac Procuratores pro sæcularibus in judicio forensi. O. 2. R. 6. q. 1. n. 1. p. 166.
An officium Procuratoris susceptum in Re-ligione sine licentia Prælati sit irritum. q. 2. n. 5. 6. 7. p. 167.
An Religiosus sine licentia sui Prælati possit instituire, aut substituere Procuratorem. q. 3. n. 9. 10. 11. ibid.
An post litem contestatam si Procurator ali-cujus impediatur Religionem, possit adhuc causam prosequi. q. 4. n. 12. p. 168.
Prælati Regularis, tenetur Religioso reo da-re Advocatum, an hic possit esse sæcularis. q. 5. n. 13. 14. 15. ibid.
Aggeus.
Unus ex duodecim Prophetis minoribus. O. 1. R. 3. q. 23. n. 413. p. 63.
Alexander VII.
Summus Pontifex altissime, & aperte nobis declarat mysterium Immaculatae Con-ceptionis. O. 4. q. 14. n. 92. 93. p. 527.
Eximio affectu multipliciter nobis explicat puritatem Conceptionis. ibid.
Cum Pontifex tam clare loquatur jam non est dubitandum. n. 91. ibid.
Albertus Magnus.
Clare docet puritatem Conceptionis Deiparæ, & nunquam aliquid admisit contrarium. O. 4. q. 16. n. 119. p. 530.
Alienatio, seu Alienatio.
Proprie quid sit alienatio. O. 2. R. q. 1. n. 2. p. 168.
De multiplici prohibitione quæ datur de re-bus Ecclesiæ non alienandis, & de Extra-vaganti *ambitiosa*. O. 2. R. 1. q. 2. à num. 3. usque 9. p. 169.
Proponitur decretum Urbani VIII. prohiben-tis alienationem rerum Ecclesiasticarum. q. 3. n. 10. 11. 12. p. 170.
Explicantur quinque casus excepti à jure in quibus licita sunt rerum alienationes. q. 4. n. 12. 13. 14. ibid.
Hodie adhuc in his casibus consulenda est Sacra Congregatio. q. 5. n. 18. 19. p. 171.
Quæ solemnitates requirantur ex jure ad alic-nandam rem Ecclesiasticam. q. 6. à n. 20. usque 19. p. 171. 172.
Proponuntur aliqui casus, in quibus licita est alienatio vel pignori rerum Monasterij absque solemnitate juris, vel licentia Sedis Apostolicæ. q. 7. à n. 30. usque 39. 172. p. 173.
Quanam sunt bona, quæ prohibentur alic-

nari ab Ecclesiasticis. q. 8. n. 40. 41. 42. 43. p. 173.
Pecunia servata in arca Monasterij, quam na-turam habeat, ut valeat expendi. quæst. 9. n. 45. 46. 47. 50. p. 174.
Quomodo, & pro quo tempore possint Regu-lares res locales conducere. q. 20. num. 51. usque 58. p. 175.
Ad majorem hujus rei cognitionem explica-tur, quid sit locatio, emphyteusis, & feu-dum. q. 11. n. 62. 63. 64. 66. p. 176.
An Regulares possint bona immobilia, suo-rum Conventuum, infeudare, seu emphy-teuticare. q. 12. n. 67. usque 72. p. 176. 177.
An Regulares possint transigere, aut compro-mittere super bona Monasterij? quæst. 13. n. 73. 74. 75. p. 177.
Utrum stante prohibitione Apostolica pos-sint Regulares sibi subire pro aliis, aut etiam cum aliis contractum assecutionis inire. q. 14. n. 76. 77. 78. ibid.
An Regulares bona mobilia pretiosa Mona-sterij possint oppignerare. q. 15. à num. 80. usque 84. p. 178.
An Regulares possint super bona sua consti-tuere contractus ad usus vitalitios, vel præ-carios. q. 16. n. 85. 86. 87. ibid.
Ac Regulares bona unius Monasterij ad aliud Monasterium valeant transferre, eique illa donare, vel cum alio Monasterio permutare. q. 17. n. 90. 91. 92. 93. 94. p. 179.
An Regulares super pecuniam possint inire contractum societatis, vel montis pietatis, vel recipere ad Canonicum. q. 18. num. 96. usque 101. p. 180.
Qualiter se debeant habere in extinguendo, vel redimendo censum. q. 19. n. 103. 104. p. 181.
An Regulares sine licentia S. Congregationis possint alienare bona sibi relicta cum tali conditione, ut non possint ea alienare. q. 21. n. 108. 109. 110. ibid.
Utrum Regulares valeant alienare bona im-mobilia, quæ tempore facta sunt inutilia. q. 22. n. 113. usque 117. p. 181.
An Regulares sine debita solemnitate gregem pecudum, armentum boum vendere, & ar-bores cadere in suis prædiis valeant. q. 23. n. 118. 119. 121. p. 182.
An Religiosi possint alienare reliquias Sancto-rum, ac oblationes ex devotione fidelium. q. 24. n. 122. usque 128. p. 183.
An Regulares possint alienare capellas suæ propriæ Ecclesiæ. q. 25. n. 129. 130. 131. p. 184.
An Regulares possint repudiare hæredita-tem Monasterio relictam, non obstante prohibitione Apostolica. q. 26. n. 132. 133. 134. ibid.
In quas pœnas incidant Regulares alienantes bona Ecclesiastica. q. 27. n. 135. 136. 137. p. 185.
An bona Confraternitatis Collegij Congre-gationis, & Hospitalis alienari possint. q. 28. n. 143. 144. 145. p. 186.
Altare.
Quid, & quotplex sit altare. O. 2. R. 8. q. 1. n. 1. 2. 3. p. 186.
An consecratio altaris in omni casu pertineat ad Episcopum, & qualiter se debeant ha-bere Regulares cum eis. O. 2. R. 8. quæst. 2. n. 6. 7. 8. p. 187.

Utrum

Index Rerum.

Utrum Abbates, & alij Religiosi habeant ex privilegio altaria consecrare. q. 3. n. 10. 11. 12. p. 178.
Sub peccato mortali celebrandum est in altari consecrato, & saltem portatile debet esse integrum. q. 4. n. 15. 16. 17. ibid.
An in altari necessario ponenda sint reliquia. q. 5. n. 17. 18. p. 188.
Cadavera non sunt ponenda sub altari, & cum Episcopus celebrat, alius eo die in eo non celebret. q. 6. n. 24. 25. 26. p. 189.
In quibus locis valeant erigi altaria. quæst. 7. à n. 28. usque 32. p. 190.
An Religiosi nunc post Concilium Triden-tinum possint ex urgenti necessitate cele-brare privatis in domibus. q. 8. à num. 33. p. 191. & seq.
Quot modis altare consecratum suam amit-tat consecrationem. q. 13. n. 60. 61. 62. 63. p. 195.
Altare privilegiatum.
Quod sit altare privilegiatum, & quam utilissima sit ejus indulgentia animabus, plusquam alia & etiam Bulla defuncto-rum. q. 8. n. 40. 41. 42. 43. p. 192.
An Sacerdos ad lucranda indulgentiam de-beat esse in gratia. quæst. 9. num. 44. 45. p. 192. 193.
Altare privilegiatum concessam uni Ecclesiæ Regularium per communicationem, non potest altera Religio illo uti. q. 18. n. 48. 49. 50. p. 193.
An Missa celebranda in altari privilegiato pro anima Purgatorii dicenda sit de re-quiem. q. 11. n. 51. 52. 53. 54. p. 194.
An altaria privilegiata sint revocata per Pau-lum V. vel per annum Jubilæi, ac Bullam Cruciatam. q. 12. n. 56. 57. ibid.
D. Ambrosius.
Expresse docet, quod tale fuit corpus Virginis quale corpus Adæ ante peccatum. O. 4. q. 16. n. 115. p. 530.
Amos Prophecia.
Unus ex duodecim Prophetis minoribus. O. 1. R. q. 23. n. 413. p. 62.
Andreas Apostolus.
Clara voce testificat Conceptionem Virginis de quo testimonio multa magna faciunt Auctores. O. 4. q. 10. n. 64. p. 523.
Angeli.
Materiam ministrarunt in formatione corpo-ris Virginis. O. 4. q. 1. n. 7. 8. p. 508.
Angeli volarunt ad custodiendam Virginem ab omni peccato.
Anna Mater Deiparæ Virginis.
Anna & Joachimus conveniunt ad Deiparæ Conceptionem, non ex carnali concupis-centia, sed ex Dei mandato. O. 4. q. 2. n. 7. 8. p. 508.
Ab Anna & Joachimo tanquam ab oratione, & contemplatione progignitur Virgo Ma-ria. n. 9. ibid.
Anna & Joachimus dant mundo gratum mu-nus ad offerendum Deo pro tantis benefi-ciis acceptis. n. 10. p. 509.
Anna & Joachimus à Christo nomen habent. n. 11. ibid.
Annus.
Quid significatur per annum denotatum in ge-nitivo, vel in ablativo cum præpositione, in Sylveira Opuscula.

vel in accusativo cum præpositione ad, vel per. O. 2. R. 9. q. 1. n. 1. 2. 3. 4. p. 196.
Quomodo intelligendus annus, quando lex utitur præpositione, ante, vel post. q. 2. n. 5. 6. ibid.
Quomodo annus in materia odiosa, vel favo-rabilis explicandus. q. 3. n. 7. 8. 9. p. 197.
Quomodo computandus sit annus bissextus juxta Kalendarium Gregorij XII. n. 9. 10. 11. ibid.
An Annus possit dici completus, quando de-sunt pauci dies. q. 1. n. 12. 13. ibid.
Quodnam tempus dicatur modicum longum, antiquum, immemorabile. q. 6. n. 14. 15. 16. p. 198.
D. Anselmus.
Multis in locis docet puram, & immaculatam Conceptionem. O. 4. q. 16. n. 114. p. 530.
Apocalypsis.
De fide est Apocalypsim Joannis Apostoli esse librum Canonicum. O. 1. R. 5. q. 20. n. 771. p. 118.
Dicitur liber Apocalypsis, id est, visionis re-tento nomine Græco. n. 772. ibid.
Majestas Apocalypsis consideranda ex qua-tuor personis, quæ in eo introducuntur. n. 773. ibid.
Magna illius dignitas, quia de rebus futuris agit. n. 774. ibid.
Utilitas Apocalypsis omnibus presentibus, & futuris. n. 775. 776. 777. ibid.
Liber Apocalypseos valde ordinate procedit. n. 778. 779. 780. p. 129.
Ponitur in ultimo loco Novi Testamenti, non quia ultimo loco scriptus sit. n. 782. ibid.
Ponitur ultimo loco, quia de ultimis tempo-ribus agit. n. 783. ibid.
Apostata.
De Etymologia nominis Apostatæ. O. 2. R. 10. q. 1. n. 1. p. 198.
Triplex, vel quadruplex est Apostasia. num. 2. ibid.
Quid requiratur ut Religiosus dicatur Apo-stata, vel fugitivus, quæst. 2. num. 7. 8. 9. 10. p. 199.
Quæ mora requiratur post exitum à Conven-tu, & habitu dimisso ad excommunicationem, ac ad Apostasiam incurrendam. q. 3. n. 12. 13. 14. p. 200.
An sit Apostata, qui sciens suam professionem esse validam, eam reclamatur, ut à Conventu exeat. n. 15. ibid.
An sit Apostata Religiosus transiens absque debita superioris licentia ad aliam Religio-nem strictiorem, quæst. 5. num. 16. 17. 18. ibid.
An Episcopus regularis renuntians Episcopa-tum, vel si ab eo deponitur, si non redeat ad Monasterium, sit Apostata. q. 6. n. 22. 23. 24. p. 201.
Utrum Religiosus fugiens à carcere, in quo detinebatur ex mandato superioris, sit Apo-stata, vel fugitivus. q. 7. à num. 25. usque 29. p. 202.
Utrum Religiosus damnatus ad tritremes pos-sit ab eis fugere. q. 8. n. 30. 31. ibid.
Utrum Religiosus, valde vexatus à suo Præ-lato, absque illius licentia, & sine peccato possit ad superiorem confugere. q. 9. n. 32. 33. p. 203.

Z 2 3

Quales